

POSTANOWIENIE

Dnia 24 czerwca 2008 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Lech Walentynowicz

w sprawie ze skargi T. Ł.

o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego postanowienia Sądu Okręgowego w L. z dnia 16 lipca 2007 r. sygn. akt VI GCo (...) [WSC (...)]

w sprawie z wniosku "W.(...)" Spółki z o.o. w Ł.

przy uczestnictwie To. Ł.

o nadanie klauzuli wykonalności,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 24 czerwca 2008 r.,

odrzuca skargę.

Uzasadnienie

D. Ł. wniósł osobiście skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego postanowienia Sądu Okręgowego w L. z dnia 16 lipca 2007 r. w sprawie o nadanie klauzuli wykonalności.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 87¹ § 1 k.p.c. w postępowaniu przed Sądem Najwyższym obowiązuje obligatoryjne zastępstwo stron przez adwokatów lub radców prawnych. Wymaganie to ma charakter konstrukcyjny, w związku z czym skarga wniesiona osobiście przez stronę niebędącą sędzią, prokuratorem, notariuszem, profesorem lub doktorem habilitowanym nauk prawnych, adwokatem, radcą prawnym, radcą Prokuratury Generalnej Skarbu Państwa (art. 87¹ § 2 k.p.c.) jest dotknięta tzw. brakiem istotnym, nienaprawialnym w trybie właściwym dla usuwania braków formalnych (art. 130 k.p.c.) i podlega odrzuceniu a *limine*.

Wniesiona skarga sporządzona i wniesiona została osobiście przez dłużnika, a zatem bez zachowania przymusu adwokacko-radcowskiego.

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł, jak w postanowieniu (art. 424⁸ § 1 k.p.c.).